

Scris de srstanescu pe 21 martie 2012, 14:12

Adevarata identitate a lui Andrei Plesu

Cand domnul Andrei Plesu a defectat exprimandu-si unele critici la adresa Presedintelui Traian Basescu, acesta a ripostat in stilul cunoscut. L-a amenintat pe Plesu ca va spune el ceea ce stie. Evident, ne-am gandit ca dezvaluirile lui Traian Basescu s-ar fi putut referi la unele momente necunoscute opiniei publice, legate de prestatia lui Andrei Plesu la Cotroceni, in calitate de consilier presidential. Dar nu s-a intamplat asa.

Andrei Plesu

S-a intamplat altfel. Andrei Plesu a ripostat la randul lui, e adevarat o singura data, dupa care a pus batista pe tambal. Infuriat la culme, Presedintele Traian Basescu a reactionat, onorandu-si angajamentul. Intr-un mod neobisnuit. Razbunandu-se nu pe Plesu, ci pe sotia acestuia. Pe doamna Catrinel Plesu. In calitate de presedinte CSAT, el a cerut, din motive de ranciuna personala, desecretizarea dosarului Grupului Plesu, de la Serviciul de Informatii Externe. Si astfel a iesit la iveala ca doamna Catrinel Plesu, de la 19 ani, lucreaza pentru Securitate. Problema este ca ea a fost convinsa ca niciodata dosarul sotilor Plesu si a grupului din care faceau parte nu va fi desecretizat. De aceea, a semnat in fals ca nu a colaborat cu Securitatea, atunci cand a primit functia de director ICR. La fel cum si Andrei Plesu semnase, tot in fals, ca nu a fost membru al Partidului Comunist, cand el, in realitate, condusese o organizatie PCR.

Desecretizandu-se dosarul de la SIE, este iminenta si devoalarea rolului jucat de Andrei Plesu,

alaturi de sotia lui si de altii, inca de la 19 ani, in angrenajul Serviciului de Informatii Externe.

Pana cand, probabil, ca de obicei prin intermediul lui Victor Roncea, Presedintele Romaniei ne va lumina asupra rolului jucat de Andrei Plesu, voi prezenta fragmente dintr-o lucrare extrem de importanta, intitulata "Fereastra serviciilor secrete – Romania in jocul strategiilor globale", lansata de Editura Compania si semnata de Aurel I. Rogojan. Inainte, insa, de a intra in detalii, voi relata o istorie care pare halucinanta dar nu e. Ea a debutat in momentul in care filozoful Noica a inceput sa-si puna in aplicare proiectul de a crea un fel de scoala informala la Paltinis inconjurandu-se de mai multi tineri intelectuali. Asa cum se va vedea, Noica era de mult timp agent al serviciului secret britanic. In anii de destindere, in anii in care Nicolae Ceausescu incerca sa-si construiasca imaginea unui disident al lagarului socialist, in opozitie fata de Moscova, Securitatea romana, respectiv Directia de Informatii Externe, a montat un scenariu indraznet in colaborare cu serviciul secret britanic. El viza legendarea unor tineri intelectuali drept independenti sau chiar disidenti si plantarea acestora in cercuri influente din Occident, unde urmau sa devina un fel de avocati ai noii Romanii. De fapt, acestia au fost pregatiti si instruiti pentru a deveni agenti de influenta cat se poate de credibili in favoarea puterii comuniste de la Bucuresti. Fragmentele pe care le publicam din lucrarea lui Aurel I. Rogojan ofera unele detalii legate de aceasta operatiune extrem de complexa.

Cine este Aurel I. Rogojan?

Pentru a raspunde acestei intrebari reproducem ad litteram scurta sa biografie prezentata in lucrarea "Fereastra serviciilor secrete". Se va vedea ca acesta a fost un inalt ofiter al Securitatii romane, aflat mult timp in epicentrul celor mai importante operatii. Si asta s-a intamplat pana in anul 2006. Experienta sa acopera, asadar, o perioada de 36 de ani de munca. De aceea, informatiile pe care Aurel I. Rogojan le furnizeaza trebuie sa se bucure de credibilitate. Cu atat mai mult cu cat de la aparitia acestei lucrari si pana in prezent Andrei Plesu nu a dezmintit niciodata detaliile atat de stanjenitoare legate de persoana sa. Postam biografia si apoi un scurt fragment din cartea sa.

"Aurel I. Rogojan (nascut in 1949 la Incesti, Ceica, in judetul Bihor) si-a consacrat intreaga cariera scolii nationale de informatii pentru securitate nationala. Sef de promotie al Scolii militare de ofiteri activi a Consiliului Securitatii Statului, cu specializarea in contraspionaj (1970), si absolvent al Facultatii de Drept din Bucuresti (1973), a facut si studii postuniversitare de psihopedagogie, criminologie si management politico-administrativ. Activitatea profesionala si-a inceput-o in 1970 la Securitatea Municipiului Bucuresti.

Intre 1977 si 1985 a fost seful de cabinet al generalului colonel Iulian Vlad (secretar de stat in Ministerul de Interne, din 1984 adjunct al ministrului de Interne, iar din 1987 ministru secretar de stat si sef al Departamentului Securitatii Statului – D.S.S.). Evenimentele din decembrie 1989 l-au gasit pe Aurel I. Rogojan la comanda Serviciului Independent Secretariat-Juridic al D.S.S. Intre 1990 si 2006, in cadrul Serviciului Roman de Informatii, s-a ocupat de reglementarea si planificarea activitatii de informatii, a predat in institutii de profil si a asigurat, din posturi de mare raspundere, managementul resurselor informationale. S-a aflat neintrerupt in activitate intre 1970 si 2006.

Pe langa articole, interviuri si conferinte aparute in presa, a publicat o serie de lucrari in regim de « informatii clasificate », precum si volumul 1989. Dintr-o iarna in alta. Romania in resorturile secrete ale istoriei (Editura Proema, Baia Mare, 2009). Este coautor al lucrarilor: Servicii secrete straine. Retrospectiva si actualitate. Interferente in spatiul

romanesc – impreuna cu Marian Ureche (vol. 1 si 2, Editura Paco, Bucuresti, 1999-2000) ; impreuna cu Traian-Valentin Poncea, Servicii secrete din Ungaria (Editura Academiei Nationale de Informatii, Bucuresti, 2003), Spionajul ungar in Romania (Editura Elion, Bucuresti, 2007), Istorie, geopolitica si spionaj in Balcanii de Vest (Editura Proema, Baia Mare, 2009)."

Scoala de la Paltinis

“Se ajunsese la un pelerinaj al discipolilor, cateva zeci. O lista aproximativa ar cuprinde intre 30 si 50 de nume. Constanta, importanta si, cel mai adesea, fara martori a fost prezenta in preajma lui Noica a doi dintre acestia : Gabriel Liiceanu si Andrei Plesu. La Paltinis se organiza periodic si seminarii. Acestea au fost frecventate, mai mult sau mai putin constant, de (in ordine alfabetica) : Paul Anghel, Constantin Barbu, Francisca Baltaceanu, Aurel Brumaru, Andrei Cornea, Alexandru Dragomir, Marta Gutu, Andrei Justin Hossu, Dan Iacob, Thomas Kleininger, Serban Nicolau, Octavian Nistor, Ion Papuc, Monica Pillat, George Purdea, Victor Stoichita, Alexandru Surdu, Mihai Sora, Marin Tarangul, Sorin Vieru, Vasile Dem. Zamfirescu.

Noica credea sincer ca, daca va reusi sa creeze o elita, aceasta se va impune in structurile de conducere a societatii si va « schimba la fata Romania ». Idealismul lui Noica a fost abil speculat. In cazul sau, i s-au avut in vedere profilul moral si convingerile filosofice, efectele directe evolutii social-politice cu sens si semnificatii istorice. Cam asa lucra spionajul politic strategic in epoca Razboiului Rece. E bine de stiut ca atat Noica, cat si alte mari personalitati nu au respins nimic din ceea ce ei percepeau ca fiind constructiv, benefic si necesar, potrivit convingerilor lor.

Gabriel Liiceanu si Andrei Plesu – mi-a relatat coordonatorul contraspionajului britanic din acea perioada – si-au sporit frecventa vizitelor la « Vila 23 » atunci cand Noica le-a pus in evidenta posibilitatile sale de a-i sprijini sa obtina burse de studii in Occident. Lunar, la sfarsit de saptamana, ii duceau alimente, presa, vesti. In mansarda rezervata filosofului sau in plimbarile prin imprejurimi, ascultau expozeurile lui Noica pe teme aparent intamplatoare si se legau dialoguri. Noica le punea probleme filosofice si le evalua opiniile. Andrei Plesu era discipolul ascultator si silitor. Gabriel Liiceanu era mai indraznet, uneori chiar usor impertinent, ceea ce isca si contradictii.

Desigur, se pune intrebarea : « Prin cine si cum a lucrat Noica pentru obtinerea si nominalizarea celor doi discipoli ? » Foarte ingenios, fara nici o implicare oficiala, Noica le-a dat un semnal unor fundatii germane din zona de ocupatie britanica a R.F. Germania. Acestea, in numele interesului reciproc al dezvoltarii bunelor relatii romano-germane, au facut toata treaba. Filiera nu au stiut-o nici beneficiarii burselor.

Acum, firesc este sa fiu interpelat in legatura cu modul in care Noica, izolat la Paltinis, putea comunica in exterior. Legatura lui Noica cu oamenii serviciilor speciale ale Majestatii Sale Elisabeta a II-a a fost obiectul constatarii flagrante. Atasatul aero al Marii Britanii la Bucuresti obisnuia – asemenea altor membri ai Atasaturii Militare sau ai ambasadei – sa se deplaseze in zona Sibiului. In aceste deplasari, britanicii fie aveau « supraveghere discreta de protectie », fie erau filati ostentativ, dupa caz, sau « pe baza de reciprocitate », in raport cu tratamentul la care erau supusi diplomatii romani in Marea Britanie. Astfel a fost identificat interesul atasatului aero de a ajunge la Paltinis ca

explorator singuratic, cu harta si busola, pe versantul opus celui pe care se afla drumul de acces. Intuindu-i-se directia, s-a instituit un « post de filaj montan », care a documentat intalnirea atasatului militar britanic cu Noica la o stana. O intalnire, pentru neavizati, in conditii absolut in afara oricaror banuieli. Baciul stanei i-a primit si i-a omenit, le-a cantat din fluier si i-a vestit cu tulnicul atunci cand au dat sa plece, ca sa stie ajutoarele de pe coclauri sa-i apere de caini si de lupi...

Legatura lui Noica cu serviciile speciale britanice data de dinaintea celui de-al doilea razboi mondial. Prima sa sotie, Wendy Muston (fosta miss Sinaia), s-a aflat la post in Romania ca trimisa a Intelligence Service.

Impreuna cu parintii (Walter si Carola, nascuta Ungarth, fiica unui hotelier sinaian), a locuit la Sinaia ; parintii sai se aflau printre fondatorii Sectiei Alpine a Bucegilor, care reunea importante personaje din elita politica si militara a Romaniei. Sectia era o continuatoare a Societatii Carpatina Sinaia, fondata in 1893 de fostul staret al Manastirii Sinaia, arhimandritul Nifon, Take Ionescu si prima sa sotie, cetateana britanica Bessie Richards. Fondarea unor asemenea societati turistice, sportive, cultural-stiintifice facea parte din buna si generoasa traditie a spionajului britanic. Noica a fost inclus si intr-un celebru « lot al spionilor britanici in Romania », cunoscut ca « reseaua Tomaziu », dupa numele sefului ei, agent al spionajului englez in Romania, care a primit gradul de colonel si o renta viagera drept recunoastere a serviciilor aduse Coroanei Imperiului Britanic. Tomaziu a fost extras din Romania dupa ce s-a intervenit pe canale oficiale (Julian Amery-Emil Bodnaras) pentru a i se aproba plecarea din tara.

In raporturile cu autoritatile, Noica era, cel putin aparent, de un conformism exemplar, intotdeauna receptiv si staruitor daca putea sa contribuie la imbunatatirea perceptiei Occidentului asupra tarii sale. Il vizita frecvent la Sibiu pe Aurel Cioran, care il invita duminica la biserica, apoi il retinea la masa. « Relu » Cioran mentinea legaturile firesti cu fratele sau aflat la Paris, caruia i-a relatat despre prietenia legata cu Noica. Emil Cioran comunica, la randul sau, cu Mircea Eliade, George Palade si cu alti mari romani de peste Ocean. Asa a aparut contextul favorabil unei « operatiuni de recuperare » a filosofului Emil Cioran si a celui mai mare istoric al religiilor, profesorul Mircea Eliade. Acesta din urma dorea sa revina in tara, unde traia mama sa, inaintata in varsta si aflata in intretinerea profesorului. Si Cioran, si Eliade aveau retineri si temeri. Noica, cu exemplul Scolii de la Paltinis si contactele sale « nestingherite » in lumea occidentala, i-a imboldit sa dea curs demersurilor regimului pentru intoarcerea lor in tara. Exista si precedentul savantului Henri Coanda. [...]

Revenind la mentorul Scolii de la Paltinis, trebuie spus ca in inalta ierarhie a Partidului Comunist Roman au existat persoane de o buna factura intelectuala, care puteau avea dialog cu Noica. Filosoful era sensibil la acestia. Dupa cum a apreciat si « revolutia calitativa » care a condus la « negarea negatiei Securitatii ». Dupa ce a fost eliberat din inchisoare, avea sa constate ca anchetatorii din Securitate au fost inlocuiti cu « cetateni ale caror aparente de onorabilitate nu ar trebui suspectate, daca idealurile declarate nu le sunt negate de materialitatea lucrurilor savarsite [...] ».

In ultimii ani ai vietii lui Noica, pelerinajul discipolilor la « Vila 23 » devenise oarecum deranjant si se dorea o limitare a vizitelor si a frecventei acestora, dar nu s-au luat masuri efective de interzicere. Nici starea de sanatate nu-i mai ingadua sa gazduiasca ori sa

participe la seminarii.

Daca ar fi sa-l incadram pe Noica – cel din anii '70-'80 – intr-o tipologie de agent al serviciilor secrete, el ar putea fi clasificat ca operator involuntar intr-un joc dublu, cu sanse sporite pentru serviciul care facea mai multa investitie de inteligenta in mentinerea initiativei si in controlul agentului. Initiativa le-a apartinut de la bun inceput, dar controlul ni l-am rezervat.”

ADRESA: <http://crct.ro/nh8B>